

MANIFEST PEL TANCAMENT DE LES NUCLEARS I EL DESENVOLUPAMENT DE LES RENOVABLES

Nuclear? Tancament, gràcies!

El pròxim 26 d'abril es compliran 20 anys de l'accident més greu de la història de la indústria nuclear: el de Txernòbil, que va alliberar a l'atmosfera una radioactivitat equivalent a 200 bombes com la d'Hiroshima i Nagasaki juntes, que va afectar a més de 7 milions de persones, que ha provocat fins al moment més de 165.000 víctimes mortals, i que obliga a 1,8 milions de persones a viure en zones fortament contaminades. Un preu altíssim per l'electricitat que la central va produir durant els seus dos anys i mig de vida, i un accident que va demostrar la potencialitat catastròfica d'aquesta energia. Vint anys més tard és més necessari que mai mantenir viva la memòria de Txernòbil. A tot Europa es preparen

accions per recordar la data que va passar el que, segons la tecnocràcia nuclear, era impossible que passés. En aquests temps de crisi energètica, en els quals el canvi climàtic derivat de la crema de combustibles fòssils constitueix una greu amenaça sobre el medi ambient, i l'època del petroli barat i abundant ha iniciat ja el seu camí cap a l'extinció, la indústria nuclear inverteix tots els seus esforços i diners a presentar-se davant la societat com l'única opció que permetrà evitar el canvi climàtic i, simultàniament, subministrar les nostres societats d'energia segura, neta i barata en un futur a mitjà termini. És enfront d'aquesta maquinària de falsa propaganda que volem alertar la societat que :

L'ENERGIA NUCLEAR ÉS INSOSTENIBLE

Perquè és perillosa:

L'envelliment del parc nuclear mundial i una cursa per abaratir els costos ens exposen a un accident 25 vegades pitjor que el de Txernòbil;

Perquè és bruta:

Durant els seus 25 anys de vida útil, cada central nuclear genera uns residus radioactius, la perillositat dels quals es perllongarà durant desenes de milers d'anys, i amb els quals la indústria mai no ha sabut què fer.

Perquè és nociva per a la salut:

Les centrals nuclears emeten radioactivitat de forma rutinària –compostos gasosos radioactius a l'atmosfera i compostos líquids radioactius al mar, a l'embassament o al riu del qual depèn per a la seva refrigeració. Aquestes emissions, tot i en «dosis baixes», tenen efectes acumulatius que, a tall d'exemple, han multiplicat per quatre la taxa de mortalitat per mieloma múltiple en les proximitats de la central nuclear de Zorita.

Perquè alimenta la guerra:

L'energia nuclear civil és imprescindible per tal de reprendre la carrera d'armaments nuclears i per construir les anomenades «bombes brutes», que dispersen radioactivitat. A més, les centrals nuclears són objectius potencials per als terroristes.

Perquè és molt cara:

Per ser competitiva, haurien de disminuir significativament els altíssims costos i els

llargs terminis de construcció, així com els costos d'operació i manteniment (inclosa la seguretat). Mentrestant, depèn d'un marc polític favorable i finançament generós: en el cas de l'Estat espanyol, i entre altres subsidis estatals, els ciutadans paguem religiosament, a la factura elèctrica, la gestió dels residus radioactius, valorada oficialment en 12.000 milions d'euros –només la indústria nuclear hi fa negoci.

Perquè no és renovable:

Les reserves d'urani, el «combustible» dels reactors nuclears, arribaran només per a unes poques dècades més, fins i tot considerant nivells de consum com els actuals (i l'urani també s'està encarint).

Perquè produeix CO₂:

L'extracció i transport d'urani i la fabricació de les centrals depenen dels combustibles fòssils. Les inversions dirigides a promoure l'eficiència energètica són set vegades més efectives que les dirigides a l'energia nuclear a l'hora d'evitar emissions de CO₂. Per això l'energia nuclear ha estat exclosa del Protocol de Kyoto.

A Catalunya encara tenim 3 centrals nuclears en «funcionament» (tot i que Vandellòs 2 va estar aturada 5 mesos l'any 2005). Aquestes centrals aboquen a la biosfera quantitats importants de radioactivitat, amb què contribueixen a l'enverinament radioactiu dels ecosistemes i dels éssers vius que en depenen. A més, són una enorme font de residus diversos (deixalles de la mineria d'urani, urani empobrit, combustible gastat, etc.).

La societat catalana ha de saber que es pot prescindir de l'energia nuclear de forma immediata. A

l'Estat espanyol hi ha un excés de potència elèctrica instal·lada que permetria tancar les centrals nuclears sense sofrir problemes de subministrament. Quant al nostre futur energètic, podem i hem de construir-lo a partir de les nostres autèntiques reserves energètiques: l'estalvi i l'eficiència i les energies renovables. Tan sols aplicant polítiques de gestió de la demanda orientades a l'estalvi, Catalunya podria estalviar entre el 2006 i el 2015 un 16% del seu consum d'energia final. El potencial de les energies renovables en el nostre país és immens: l'any 2050 podrien proporcionar 22 vegades la demanda d'energia elèctrica, i 5,5 vegades tota la demanda energètica de l'any 2003.

Abandonar l'energia nuclear a Catalunya i a l'Estat espanyol, de forma progressiva però urgent (d'aquí a l'horitzó del 2015) és perfectament possible des del punt de vista energètic i econòmic, a més de desitjable des del punt de vista de la seguretat i de la protecció del medi ambient i la salut. És tan sols una qüestió de voluntat política.

L'Acord per a un govern catalanista i d'esquerres a la Generalitat de Catalunya, l'anomenat Acord del Tinell, inclou el compromís d'adoptar un calendari de tancament de les centrals nuclears. L'actual Govern central i el seu President, s'han compromès a la «substitució gradual per energies més netes, més segures i menys costoses» en diverses ocasions, incloent-hi el discurs d'investidura.

Però la voluntat política ha de traduir-se en fets concrets. El Pla de l'Energia de Catalunya aprovat pel Govern de la Generalitat regala un mínim de deu anys de vida a les centrals nuclears situades en territori català, els responsables de les quals, per cert, han demostrat enormes mancances en la seva cultura de seguretat. La Generalitat ha de rectificar.

Per la seva part el ministre d'Indústria, José Montilla, ha convocat una Taula de diàleg sobre l'evolució de l'energia nuclear (Taula Nuclear), que sembla feta a mida de les indústries elèctriques. L'única evolució possible ha de ser la desaparició total, progressiva però urgent, de l'energia nuclear.

Us convoquem a participar en les iniciatives socials que es desenvolupin amb l'objectiu d'informar la societat sobre els perills i mentides que envolten l'energia nuclear, als actes amb motiu de la commemoració del XXè aniversari de la catàstrofe de Txernòbil, a manifestar-nos el 22 d'abril del 2006 a Barcelona, coincidint amb el Dia de la Terra, i a realitzar un seguiment dels que es vagi plantejant a la Taula Nuclear convocada pel Ministeri, amb la finalitat de manifestar la nostra opinió com a ciutadans i ciutadanes que s'oposen a l'energia nuclear.

ATUREM LES NUCLEARS I ACONSEGUIM EL 100% D'ENERGIES RENOVABLES!

Barcelona, abril de 2006